

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 179.786 van 18 februari 2008
in de zaak A. 183.332/IX-5649.**

In zake : Ronny WELTENS,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. MALUMGRÉ,
kantoor houdende te TESSENDERLO,
Lichtveld 55, A2

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Landsverdediging.

DE RAAD VAN STATE, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Ronny WELTENS op 21 mei 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 16 mei 2007 van de minister van Landsverdediging waarbij de aanvraag tot verbreking van zijn dienstneming op 1 maart 2007 geweigerd wordt;

Gelet op het arrest nr. 171.300 van 20 mei 2007 waarbij de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend op 12 juli 2007 door de verwerende partij;

Gezien de toelichtende memorie;

Gelet op de mededeling van auditeur H. COLIN op grond van artikel 15quater van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State;

Gelet op de kennisgeving hiervan aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 18 december 2007 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 januari 2008;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MALUMGRÉ, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van luitenant-kolonel militair administrateur A. DE DECKER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur H. COLIN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973,

OVERWEEGT WAT VOLGT :

De feiten

1.1. Verzoeker is op 12 mei 1997 in dienst getreden van de Krijgsmacht als kandidaat-hulpofficier met een dienstneming van 12 jaar. Hij is binnen het kader van de hulpofficieren opgeklommen tot de graad van kapitein-vlieger en oefent de functie van boordcommandant C-130 uit bij de 15^e Wing Luchttransport te Melsbroek.

1.2. Op 14 september 2006 dient hij een aanvraag in om zijn dienstneming te verbreken met ingang van 1 maart 2007.

1.3. Op 28 februari 2007 weigert de minister van Landsverdediging de aanvraag van verzoeker omdat hij onvoldoende gerendeerd heeft in de functie van boordcommandant en wegens de onderbezetting van het 20^e smaldeel van de 15^e Wing, die niet vóór januari 2008 weggewerkt zal kunnen worden.

Met het arrest nr. 169.109 van 19 maart 2007 beveelt de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van dat besluit.

1.4. Op 12 april 2007, nadat de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel hem bevolen had om een nieuwe beslissing te nemen, trekt de minister van Landsverdediging zijn besluit van 28 februari 2007 in en weigert hij de aanvraag van verzoeker opnieuw. Het besluit overweegt dat het stuurplan Defensie voorziet in het paraat houden van acht C-130-toestellen voor operaties in het kader van de VN en de NAVO, zoals “de evacuatie van Belgische onderdanen uit Afrika: NEO” en dat de slagorde van de 15^e Wing en de beschikbare boordcommandanten niet toelaten dergelijke opdracht volgens de planning uit te voeren, terwijl de ondernomen acties om de situatie te verbeteren dat tekort niet kunnen opvullen. Er wordt besloten dat, wanneer de situatie gunstig evolueert, medio 2008 gunstig beslist kan worden over een nieuwe aanvraag.

Met het arrest nr. 170.007 van 14 april 2007 schorst de Raad van State ook dit ministerieel besluit.

1.5. Op 16 mei 2007 -opnieuw na een bevelschrift van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg- weigert de minister van Landsverdediging de sub 1.2 vermelde aanvraag voor de derde keer.

In dit besluit, dat het voorwerp uitmaakt van het onderhavig beroep, stelt de minister dat de personeelsbehoeften van de Krijgsmacht beoordeeld moeten worden in functie van de operationele noden, dat, rekening houdend met het scenario uitgetekend voor een NEO-operatie, er 21 boordcommandanten C-130 - minstens 19- effectief in dienst moeten zijn, terwijl er thans slechts 15 ingezet kunnen worden in het operationeel theater, dat er bestudeerd is hoe dit probleem op korte termijn opgevangen zou kunnen worden maar dat de genomen maatregelen tot nog toe de onderbezetting niet kunnen verhelpen. In geval de situatie “gunstig verloopt”, kan volgens het besluit een nieuwe aanvraag medio 2008 in overweging worden genomen. Dezelfde weigeringsbeslissing was ook reeds voordien, op 26 april 2007, genomen ten aanzien van een gelijkaardige vraag van een collega van verzoeker, die door de Raad van State bij arrest nr. 171.010 van 10 mei 2007 geschorst werd.

Met het arrest nr. 171.300 van 20 mei 2007 schorst de Raad van State ook het ministerieel besluit van 16 mei 2007. De verwerende partij vraagt de voortzetting van de procedure, maar dient geen memorie van antwoord in.

1.6. In zijn “mededeling aan de griffie en voorstel” van 8 oktober 2007 stelt de auditeur-verslaggever vast dat de verwerende partij, na het schorsingsarrest, geen nieuwe gegevens aangevoerd heeft. Er is voor hem dan ook geen reden om een verslag over de grond van de zaak in te dienen en hij stelt voor de bestreden beslissing te vernietigen overeenkomstig het arrest nr. 171.300.

1.7. Op 24 oktober 2007 beslist de minister van Landsverdediging het besluit van 16 mei 2007 in te trekken en de aanvraag van verzoeker ten vierde male te weigeren. Het motief dat in dit besluit wordt aangegeven is hetzelfde als hetgeen in het ministerieel besluit van 16 mei 2007 was uiteengezet, met name dat er onvoldoende boordcommandanten C-130 beschikbaar zijn die kunnen ingezet worden in een NEO-operatie. Wel wordt nu bijkomend een verantwoording gegeven voor dat personeelstekort. Aldus wordt uiteengezet dat de verwerende partij inspanningen geleverd heeft om het personeelsbestand op peil te krijgen en dat het tekort aan boordcommandanten C-130 niet opgevangen kan worden door het oproepen van reservisten. De verwerende partij neemt aldus in deze nieuwe beslissing integraal het verweer op dat zij in haar memorie van antwoord in de zaak van de collega van verzoeker had uiteengezet als reactie op het schorsingsarrest nr. 171.010 van 10 mei 2007.

1.8. Ter terechtzitting stelt de raadsman van verzoeker dat een procedure ingeleid is tegen het besluit van 24 oktober 2007, zowel in zoverre daarbij tot de intrekking van het besluit van 16 mei 2007 wordt besloten als in de mate dat de aanvraag van 14 september 2006 opnieuw wordt geweigerd.

De ontvankelijkheid

2. In haar laatste memorie wijst de verwerende partij erop dat het hier bestreden besluit door de minister ingetrokken is en dat het beroep bijgevolg geen voorwerp meer heeft.

3. De raadsman van verzoeker wijst er ter terechtzitting op dat de verwerende partij, ondanks verschillende arresten van de Raad van State tot schorsing van de weigering van zijn aanvraag van 14 september 2006, steeds weer nieuwe weigeringsbeslissingen treft en hem er aldus toe verplicht steeds weer een nieuw beroep in te dienen, waardoor de problematiek nooit definitief uitgeklaard wordt. Hij betoogt dat, nu hij ook de intrekking van de hier bestreden beslissing

bestreden heeft en deze beslissing alsnog niet definitief uit het rechtsverkeer verdwenen is, de Raad van State zich toch over de grond van de zaak kan uitspreken.

4. Dat de intrekking van het bestreden besluit niet definitief is, belet niet dat de verwerende partij met een nieuw besluit de rechtspositie van verzoeker opnieuw vastgesteld heeft met een besluit dat niet beperkt is tot het hernemen van het standpunt uit de vorige beslissingen over de aanvraag van verzoeker. De verwerende partij zet er immers bijkomend uiteen waarom het vaststaand personeelstekort haar niet tegengeworpen kan worden en geeft daarmee een antwoord op de overwegingen van het schorsingsarrest.

Het bestreden besluit blijkt aldus door dat nieuw besluit te zijn opgeslorpt. Het beroep heeft geen voorwerp meer en is derhalve niet langer ontvankelijk.

5. Voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer is het aangewezen het bestreden besluit, dat formeel nog bestaat, uitdrukkelijk te vernietigen.

6. Aangezien het teloorgaan van het voorwerp van het beroep te wijten is aan het optreden van de verwerende partij, past het de kosten van het geding ten laste van de verwerende partij te leggen.

OM DIE REDENEN BESLIST DE RAAD VAN STATE :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 16 mei 2007 van de minister van Landsverdediging waarbij de aanvraag tot verbreking van zijn dienstneming op 1 maart 2007 geweigerd wordt;

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
18 februari 2008, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	P. LEMMENS,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
	W. GEURTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

P. LEMMENS.